Woensdag, 28 Januari 1942

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

59ste Jaargang, No. 3513

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Conflict Ecuador-Peru blijkt struikelblok voor de Rio-Conferentie.

Gecombineerd Comité van Stafhoofden te Washington opgericht.

BRAZILIE BESLUIT BETREKKINGEN MET DE AS TE VERBREKEN.

Van betrouwbare zijde wordt vernomen, dat het Braziliaanse cabinet gestemd heeft voor het verbreken der betrekkingen met de As. De cabinetszitting eindigde om 17.10 uur. Toen Oswaldo Aranha de zitting verliet en hem door de Pers gevraagd werd wat de uitslag was, antwoordde hij met een glimlach: „In orde" (Petropolis, (AP) 27.1).

Een betrouwbare zegsman van het Departement van Buitenlandse Zaken zeide, dat het decreet voor het verbreken der relaties met de As getekend werd bij de cabinetszitting te Petropolis. (Rio de Janeiro, (AP) 27.1).

ECUADOR ZAL BETREKKINGEN VERBREKEN.

Tobar Donoso deelde mede, dat Ecuador de betrekkingen met de As zal verbreken, zodra het conflict met Peru geregeld is. Donoso zeide: „Ecuador zou de eerste geweest zijn. Onze quaestie met Peru is echter onbeslist en het is onmogelijk voor ons". Hieraan voegde hij toe, dat het verbreken der relaties vandaag zou kunnen komen. (Rio de Janeiro, (AP) 27.1).

SLUITING VAN RIO-CONFERENTIE

De Peruaan Solf y Muro bleef in zijn hotelkamer wachten op een telefoontje uit Lima van President Prado in antwoord op het voorstel van gisteren van de bemiddelaars, terwijl Welles, Aranha, Rossetti en Ruiz Guiñazú om 9.45 uur bijeenkwamen in een geheime zitting. De bemiddelaars poogden een bevredigende oplossing te vinden in het dispuut tussen Peru en Ecuador om aan te bieden bij de algemene zitting van 11 uur. Solf y Muro werd door de bemiddelaars geroepen om 10 uur na een kort gesprek met Ecuadors Tobar Donoso, doch de Peruaan wachtte een uur later nog steeds op het telefoontje. De bemiddelaars gingen voort met turen op reusachtige kaarten en documenten, doch een bron gaf te kennen, dat de goedkeuring van Lima moet komen. De algemene zitting welke was vastgesteld op 11 uur is uitgesteld tot 18 uur, terwijl de ceremoniële sluiting van heden 18 uur is veranderd tot morgen 18 uur. (Rio de Janeiro, (AP) 27.1).

DE BEMIDDELAARS WEER BIJEEN.

De bemiddelaars kwamen wederom bijeen met Tobar Donoso om 16 uur en met Solf y Muro om 17 uur. (Rio de Janeiro, (AP) 27.1).

EEN OVEREENKOMST BEREIKT?

Een bemiddelaar maakte bekend, dat een feitelijke regeling in het dispuut tussen Peru en Ecuador bereikt is. De bemiddelaar die vroeg, dat zijn naam niet zou worden gebruikt, zeide dat de regeling twee hoofdpunten heeft:

1. Peru zal alle gebied opgeven, dat bezet is sedert 5 Juli 1941;
2. Een linie zal worden gevestigd van de rivier Marañón tot de rivier Putumayo.

Deze regeling zou volgens den bemiddelaar bereikt zijn gedurende de ochtendbesprekingen in het kantoor van Oswaldo Aranha. Hij voorspelde, dat een uiteindelijke overeenkomst in de namiddag zou worden bereikt.

Een Ecuadoriaanse bron was van mening, dat Aranha de algemene vergadering wederom zal uitstellen, indien geen regeling bereikt wordt om 18 uur.

Solf y Muro arriveerde om 11.40 uur op het Itamaraty Paleis en ging ogenblikkelijk Aranha's kantoor binnen waar de bemiddelaars bijeen waren sedert 9.45 uur. Er waren geen tekenen, dat hij nieuws had uit Lima. Tobar Donoso verliet de besprekingen even voordat Solf y Muro arriveerde. Aranha kwam spoedig uit het kantoor en deelde aan den wachtenden Tobar Donoso mede, dat hij „hoop had op een regeling vandaag, aangezien Solf y Muro een verzoenende houding aannam". Hij deelde aan den Ecuadoriaan mede, dat hij de gehele quaestie aan Ruiz Guiñazú had overgelaten, omdat hij (Aranha) naar Petropolis moest gaan voor een cabinetszitting en dat Ruiz Guiñazú de besprekingen met Solf y Muro voortzette. Welles bleef ook in Aranha's kantoor. De besprekingen eindigden om 13.12 uur. (Rio de Janeiro (AP) 27.1).

TOCH GEEN REGELING?

Solf y Muro arriveerde laat in de namiddag op het Itamaraty Paleis en zeide weinig hoop te hebben op een regeling van het grensdispuut met Ecuador vóór het einde van de conferentie. Hij voorspelde, dat het een maand of twee zal duren alvorens een regeling bereikt is. Deze verklaring deed de hoop te niet welke ontstaan was door een vroegere verklaring van een der bemiddelaars, dat een feitelijke regeling bereikt is. (Rio de Janeiro, (AP) 27.1).

NOG ENKELE BIEZONDERHEDEN UIT CHURCHILLS SPEECH.

In het verslag van Churchills rede voor het Britse Lagerhuis zijn gisteren enkele fouten geslopen. Churchill deelde namelijk mede, dat men gedurende de Libyse slag nooit meer dan 45.000 man (niet 450.000) had tegen een vijand met meer dan het dubbele daarvan. Ook zeide Churchill: „Wij doden of verwondden op zijn minst 11.500 Duitsers (niet 1150) en 13.000 Italianen. In totaal hebben wij afgerekend met 61.000 man".

Churchill zeide: „Ik kan niet zeggen wat de positie op het huidige ogenblik is in Cyrenaica. Wij hebben een zeer moedigen en vaardigen vijand tegenover ons en ik mag zeggen — in de verwarring van de oorlog — een groot Generaal. Hij heeft zeker versterkingen ontvangen. Een nieuwe slag is thans in voortgang, doch ik maak het tot regel om nooit te voorspellen hoe de gevechten aflopen".

Churchill deelde mede, dat 60.000 man geconcentreerd zijn te Singapore.

Verder zeide hij: „Ik zou namens het Huis de lof tot uitdrukking willen brengen voor de schitterende moed en qualiteit waarmede het kleine Amerikaanse leger onder Generaal MacArthur zo uitstekend en zolang weerstand heeft geboden aan de Japanse horden, die daartegen zijn geworpen met een supérieure lucht- en zeemacht. Temidden van onze eigen moeilijkheden zenden wij Generaal MacArthur, zijn soldaten en Filipinotroepen, die het grondgebied verdedigen met energie en moed, ons eresaluut".

De Oorlogsraden.

Voorts zeide Churchill: „Ik heb geregeld met President Roosevelt, dat de oorlog elke dag zal worden besproken door alle betreffende leidende militaire en politieke autoriteiten en dat er een lichaam in Washington zal zijn, genaamd het Gecombineerde Comité van Stafhoofden. Dit Comité zal bestaan uit 3 Noordamerikaanse Stafhoofden, mannen van de hoogste onderscheiding, en 3 officieren, welke het Britse Comité van Stafhoofden in Londen vertegenwoordigen en die handelen op instructies daarvan. Dit lichaam zal den President van advies dienen en in geval van meningsverschillen tussen de Britse en Amerikaanse Stafhoofden of de drie vertegenwoordigers, zullen deze worden weggewerkt door een persoonlijke overeenkomst tussen President Roosevelt en mijzelf, vertegenwoordigende onze respectieve Regeringen. Wij moeten ook overleg plegen om de nauwste samenwerking te bewerkstelligen met Premier Stalin, Generalissimo Tsjiang Kai Sjek en de rest van de Geallieerde verbonden mogendheden.

Teneinde de oorlog tegen Japan effectief te voeren is overeengekomen om voor te stellen aan de desbetreffenden, dat een Raad voor de Stille Oceaan worde opgericht in Londen op een ministerieel plan, omvattende Groot Brittannië, Australië, Nieuw Zeeland en Nederlands Indië, bijgestaan door de Britse Stafhoofden en een grote Staf van organisaties onder hen. Alzo zullen de verenigde inzichten van het Britse Gemenebest en de Nederlanders eerst worden overgedragen aan de Stafhoofden, welke op gelijke hoogte staat als het Gecombineerde Comité van Stafhoofden in Washington.

De Nederlandse Regering in Londen moge wel toestemmen in deze overeenkomst, doch de Australische Regering verlangt — en de Nieuwzeelandse Regering prefereert — dat deze Raad van de Stille Oceaan in Washington verblijve, waar hij zou kunnen werken naast het Gecombineerde Comité van Stafhoofden. Ik heb daarom deze meningen van de Dominions overgelegd aan den President. Ik heb zijn antwoord nog niet ontvangen en verwacht die nog niet binnen de volgende dagen".

Versterkingen naar het Oosten.

Over versterkingen naar het Verre Oosten zeide Churchill: „Onze plicht, waarmede wij reeds enige tijd onophoudelijk bezig zijn, is het zenden van alle soorten versterkingen, in het biezonder vliegtuigen, naar de nieuwe oorlogszone vanuit elke hoek en met alle middelen en met de grootste snelheid. De Oostelijke toegangswegen naar Australië en Nieuw-Zeeland zijn bestempeld tot het Anzac-gebied en staan onder Noordamerikaans commando. De verbindingen tussen het Anzac-gebied en Noord-Amerika zijn de verantwoordelijkheid der Verenigde Staten, terwijl de verbindingen over de Indische Oceaan naar Indië voor de Britse verantwoordelijkheid blijven".

Na te hebben gesproken over de Noordamerikaanse strijdkrachten naar de Britse eilanden zeide Churchill: „Vervolgens hebben wij de Bond van 26 Verenigde Landen gevormd waarvan de **voornaamste deelgenoten** thans zijn, het Britse Imperium, de Verenigde Staten, Rusland, en China, **tezamen met de kordate Nederlanders**". (Londen, (AP) 27.1).

PERSCONFERENTIE VAN ROOSEVELT.

President Roosevelt verklaarde, dat de Verenigde Staten 6, 8 of 10 expeditiestrijdmachten buiten de Verenigde Staten hebben.

Roosevelt deelde aan de persconferentie mede, dat de Verenigde Staten alle hulp zo snel mogelijk zenden naar het gehele Zuidwestelijke gebied van de Stille Oceaan. Hieraan voegde Roosevelt toe, dat goede voortgang wordt gemaakt om de hulp te brengen naar het Westelijke gedeelte van de Stille Oceaan.

Roosevelt weidde niet uit over zijn verklaring over de expeditie-troepen, doch maakte de opmerking toen hem gevraagd werd omtrent de Noordamerikaanse strijdkrachten in Noord-Ierland. Toen hem gevraagd werd of dit slechts een voorhoede was van grote Noordamerikaanse strijdkrachten antwoordde hij niet rechtstreeks, doch refereerde naar het feit, dat iemand had gezegd, dat de strijdkrachten naar Ierland een Amerikaans expeditieleger waren. „Het is tamelijk onnozel om dit te zeggen", voegde hij hieraan toe, „omdat de Verenigde Staten 6, 8 of 10 expeditielegers buiten de Verenigde Staten hebben, die met verscheidene namen kunnen worden genoemd."

Het zenden van troepen naar Noord-Ierland beschrijvende als de ontwikkeling om de oorlog voort te zetten tot een eventuele overwinning, weigerde hij echter commentaar te leveren op de persberichten betreffende De Valera's protest.

In antwoord op een vraag zeide Roosevelt, dat de vereniging van commando tussen de Noordamerikaanse militaire- en marine-strijdkrachten de voltrekking nadert. Hij zeide, dat dit niet het resultaat is van het rapport van de Commissie-Roberts over de Japanse aanval op Pearl Harbor, welke het gebrek aan samenwerking tussen leger- en vlootcommandanten becritiseerde. Roosevelt gaf hoewel te kennen, dat echter geen plannen bestaan voor een samensmelting van de Departementen van Oorlog en Marine (Washington, (AP) 27.1).

DE VALERA PROTESTEERT.

Premier Eamonn de Valera van Ierland gaf een verklaring uit, waarin hij protesteerde tegen de aankomst van Noordamerikaanse troepen in Noord-Ierland.

De Valera verklaarde, dat Ierland welk grenst aan Noord-Ierland, niet geconsulteerd werd, noch door de Britse, noch door de Noordamerikaanse Regering, met het oog op de komende troepen. De verklaring refereerde naar de strijd van 20 jaar geleden toen de Ierse natie door de Britse Regering verdeeld werd" tegen de uitdrukkelijke wil van het Ierse volk".

De Valera vergeleek de verdeling van Ierland met de verdeling van Polen en noemde het „een der wreedste onrechten, die konden worden gepleegd". (Dublin, (AP) 27.1).

17 MILLIARD VOOR DE VLOOT.

Het Huis van Afgevaardigden keurde de grootste enkele aanbestedingswet goed der geschiedenis tot een bedrag van 17 milliard dollar voor het financieren van het plan der Marine voor het bereiken van de ontegenzeggelijke supérioriteit op alle zeeën. De wet werd vervolgens naar de Senaat gezonden (Washington, (AP) 27.1).

VOEDSEL NAAR HELLAS.

Hugh Dalton, de Britse Minister van Economische Oorlogvoering, maakte in het Lagerhuis bekend, dat hij machtiging gegeven heeft voor het zenden van een verscheping tarwe van 8000 ton naar Hellas om de dreigende hongersnood te helpen bestrijden. De Minister zeide: „Ik kan niet garanderen, dat de Duitsers de tarwe niet in beslag zullen nemen. In dit geval lopen wij echter het risico, gezien de ontstellende toestanden, die door de Duitsers in Hellas geschapen zijn." Hieraan voegde hij toe, dat het internationale Rode Kruis het toezicht zal uitoefenen op de distributie (Londen, (AP) 27.1).

DE TYPHUS IN DUITSLAND.

De radio van Moskou zeide, dat de typhus zich in Duitsland uitbreidt en een omvang bereikt heeft van 126 gevallen, waarvan 11 de dood tengevolge hadden (Londen, (AP) 27.1).

Het nieuws van vandaag.

In de twintiger jaren van de vorige eeuw kregen de meeste Zuidamerikaanse republieken haar onafhankelijkheid.

Bij de vaststelling van de grenzen speelde de geographie vaak een rol. De Cordilleras, het lange ketengebergte over de Westerhelft van het Zuidamerikaanse vasteland, was meestal een natuurlijke grenslijn voor de landen daar: tussen Chili en Argentinië is dit ketengebergte de grenslijn. Toen Ecuador in 1822 en Peru in 1824 onafhankelijk werden, vergat men de natuurlijke grenslijnen. Sedert 1829 heeft er zodoende een conflict bestaan tussen deze beide landen. Het betwiste gebied is ruim 4 maal zo groot als heel Nederland en ligt tussen de rivieren Marañón en Napo, beide zijrivieren van de Amazone. Een kleine enclave ligt dan nog aan de kust met het plaatsje Chacras, waarover men ook redekavelt. Aanpogingen om tot een oplossing te komen, heeft het de afgelopen eeuw niet ontbroken, de Koning van Spanje, de President der V. S. Argentijnse en Braziliaanse bemiddelaars beproefden hun diplomatie. De afgelopen zomer liep het conflict hoog op en Ecuador beweerde, dat Peru een bombardier boven Chacras had gezonden. Peru weigerde in de regel mede te onderhandelen, omdat men in Lima van mening was, dat het gebied ontegenzeggelijk Peruaans was. De 5e colonne sponer zijde bij en wakkerde het conflict van zomer 1941 flink aan om zodoende de fakkel van tweedracht op het Amerikaanse continent te doen laaien. He blijkt thans wel weer, dat de Duitse 5e colonne ook dit werk terdege gedaan heeft, want ditzelfde conflict Ecuador-Peru is het grote struikelblok om te Rio tot een machtig succes te komen. Aranha is wel optimistisch, maar uit de telegrammen van de laatste dagen blijkt wel, dat de afgezanten van Peru en Ecuador niet kunnen toegeven. Solf y Muro, minister van buitenlandse zaken van Peru: „het zal nog wel 2 maanden duren" (blz. 1).

Witt Hancock telegrafeerde uit Batavia een artikeltje over de ontwrichting van het Japanse oorlogsprogram als gevolg van de actie van onze Jantjes. Hij beschrijft tevens de zeeslagen in de Straat van Makassar. (blz. 3).

Voorlopig schijnt de activiteit zich vooral tegen Sumatra te richten, een van de best verdedigde eilanden van onze archipel. Met de actie tegen Singapore (dat vannacht ook weer hevig werd aangevallen en waar volgens Churchills zeggen thans 60.000 man zitten, blz. 1) gaat de aanval op Sumatra hand in hand. Na de aanvallen op de Oostkust, is thans de eerste aanval op Sumatra's Westkust gekomen. Emmahaven, 4 km. van Padang gelegen, werd gebombardeerd. Emmahaven is een uiterst belangrijk kolenstatie (de mijnen te Sawah Loento).

In zijn redevoering zette Churchill de plannen uiteen van hechtere strategische samenwerking tussen G.B. en V.S., welke geconcentreerd zal worden in een Gecombineerd Comité van Stafhoofden te Washington (blz 1).

Lonen moeten rechtvaardig zijn

Het loon voldoe allereerst en op zijn allerminst aan de stricte, de ruilende rechtvaardigheid".

Wat wordt onder „stricte of ruilende rechtvaardigheid" verstaan?

Die rechtvaardigheid, welke tot evenveel geven verplicht, als men ontvangt, en welker schending slechts door restitutie kan gedelgd worden.

Aan haar worden tegenovergesteld de twee andere soorten van rechtvaardigheid. **Ten eerste** wordt zij onderscheiden van de **verdelende of distributieve rechtvaardigheid**, die de overheid verplicht alle onderdanen op proportioneel gelijke wijze te helpen, dus niet elken onderdaan juist evenveel, maar wel evenveel naar de mate van zijn behoeften, zodat waar de behoeften groter zijn, bv. in een streek met slechte gronden, meer steun verleend wordt, dan waar ze geringer zijn bv. in een streek met vruchtbare bodem. In de eerste dezer streken zal bv. voor irrigatie gezorgd moeten worden, in de tweede niet; in beide echter voor behoorlijke verkeerswegen.

De sociale rechtvaardigheid geeft verplichtingen ten opzichte van de Gemeenschap.

Vervolgens wordt de stricte rechtvaardigheid onderscheiden van de **sociale rechtvaardigheid**, zoals die naar de oude, stricte opvatting werd begrepen en door St. Thomas onder de naam van de **biezondere, wettelijke rechtvaardigheid** beschreven is.

Deze heeft het algemeen welzijn tot biezonder voorwerp, verbiedt allen dat niet te schaden, ook al zouden zij door de betrokken daad geen andere deugd krenken, en verplicht hen, ervoor bij te dragen, wederom niet ieder evenveel, maar ieder naar zijn draagkracht. Daarom heeft de rijke meer belastingen te betalen dan de arme, en hij, die meer verdient, meer dan de man met een klein inkomen.

De stricte **rechtvaardigheid** geldt dan ook slechts voor de overeenkomsten en verhouding tussen de afzonderlijke personen of dezer combinaties; en van de beide andere kan men zeggen, dat **de eerste** geldt van de gemeenschap, vertegenwoordigd door de overheid ten opzichte van de onderdanen, — **en de tweede** van de onderdanen ten opzichte van de gemeenschap, verpersoonlijkt in die overheid.

En wat houden deze in? Ze zijn terug te brengen tot die ene grote wet: **Geef zoveel, als ge ontvangt: of m.a.w.** Betaal de waarde van de geleverde arbeid.

Vandaar die gebruikelijke berekeningen per uur arbeid zoveel of ook per stuk arbeidsproduct zoveel.

Nu spreekt vanzelf, dat de betaling zo per uur als per arbeids-product, wil zij rechtvaardig blijven, zeer zal uiteenlopen. Een uur arbeid van een chirurg zal en moet heel wat hoger gehonoreerd worden dan een uur arbeid van een boodschaploper; een kok verdient meer dan een tuinman enz.

Het allerminste loon moet voorzien in het levensonderhoud van den werkman.

De grote vraag, die hier als van zelf naar voren dringt, is deze: Kan er een allerminste loon worden aangewezen voor die verschillende klassen van werknemers, en welk is dat?

Lang hebben sommige bij het antwoord gezworen, dat de liberalistische economen gaven: Het minimum-loon wordt bepaald door de wisselwerking van vraag en aanbod. Is de vraag naar werknemers groter, dan zal het minimum stijgen, is het aanbod groter dan dalen de lonen".

Het merkwaardigste commentaar op dit funeste systeem is wel geleverd in de Nederlandse Tweede Kamer, waar een der afgevaardigden het als zeer practisch prees „want" — zo zeide hij — „als de lonen te veel dalen, sterven de werklui als ratten en dan vermindert hun aanbod van zelf zó sterk, dat de lonen weer moeten stijgen".

Dat zulk een systeem onvoorwaardelijk af te wijzen is, spreekt van zelf. Toch heeft het lang geduurd, eer er een behoorlijke maatstaf gevonden werd, om het minimum-loon te bepalen.

Paus Leo XIII gaf hem in zijn encycliek „Rerum novarum" aan. Hij stelde als eis, dat de werkman van zijn loon zou kunnen leven. Het bewijs voor deze stelling is zeer eenvoudig: **de arbeidskracht van den volwassen, degelijken werkman moet volstaan om in zijn levensonderhoud te voorzien. Stelt hij die werkkracht in dienst van een ander, dan ontvangt deze dus van den werkman iets, dat met de waarde van dat onderhoud overeenkomt. Dus moet die werkgever aan de gehuurde arbeid zoveel betalen, als het levensonderhoud van den arbeider kost.**

Niemand, die tegen deze redenering redelijk bezwaar kan maken. En al laat men een volwassen, behoorlijken werkman de gehele dag niets doen dan grassprietjes trekken of ook maar de wacht houden voor de deur, men is verplicht, hem zoveel te betalen, dat hij in zijn levensonderhoud kan voorzien. Dit eist de stricte rechtvaardigheid. Wie minder betaalt, is en blijft verplicht, het tekort aan te zuiveren, restitutie te geven.

Curaçao.

NEDERLANDS INDISCH WITBOEK.

Gisteren berichtten wij omtrent de publicatie van een zg. Witboek, waarin de ondermijnende acties der Japanners t.a.v. N.O. Indië worden bloot gelegd. Mocht er iemand zijn, die dit witboek op een of andere wijze ontvangt, dan zou de Redactie het zeer op prijs stellen het een dagje te mogen lenen. Zelf doet de Redactie reeds het hare om het boek te krijgen, doch bij de slechte verbinding met N.O. Indië zullen er vele stukken verloren gaan. In het belang van de nationale zaak vraagt de Redactie dan ook het boek te mogen inzien, teneinde de inhoud meer bekendheid te geven op de Curaçaose eilanden.

MEDEDELINGEN VAN DE LUCHTBESCHERMINGS-DIENST.

Wat moet er gebeuren met gewonden na het signaal „luchtalarm"?

Waar kan men geneeskundige eerste hulp vinden na dit signaal?

Dit zijn enige vragen welke door het publiek werden gesteld een dezer dagen. Omdat de beantwoording zeer uiteenlopend was is het voor de Luchtbescherming noodzakelijk om op de juiste oplossing de aandacht te vestigen.

Wanneer er nu een ongeluk gebeurt zal bij de meesten de eerste gedachte zijn: „naar het ziekenhuis". Dit is in gewone omstandigheden ook de normale gang van zaken.

Maar nadat het signaal „luchtalarm" is gegaan wordt dit anders. Dan moet juist de leus zijn: „niet naar het ziekenhuis". En waarom? Als alle gewonden ongeacht of deze nu gewond werden ten gevolge van het bombardement of door een andere oorzaak, naar de ziekenhuizen gaan, dan lopen ze kans, dat ze uren moeten wachten voor ze behandeld kunnen worden. Vooral zal dit het geval zijn met de licht gewonden. Dit is dus iets, dat voor de gewonden zelf zeer onaangenaam is. Maar ook voor de verpleegsters van de hospitalen is het lastig. In de eerste plaats vinden zij het vervelend om gewonden lang te moeten laten wachten. Maar wat erger is, doordat licht en zwaar gewonden dooreen staan of liggen, veroorzaakt een en ander zeer veel oponthoud. Bovendien gaan de zwaar gewonden nog altijd voor. Al die drukte veroorzaakt door de lichtgewonden die daar in de omgeving van het ziekenhuis zijn, hebben tot gevolg dat de zwaar gewonden niet zo snel behandeld zullen worden als wel wenselijk is. Zij worden er dus eigenlijk de dupe van. Hoe moet het dan wel?

Door de medische afdeling van de luchtbescherming zijn in samenwerking met het Rode Kruis een groot aantal eerste hulpposten ingericht. Zijn deze posten hoofdzakelijk in de stad en langs de toegangswegen daar naar toe gelegen, toch zijn ook buiten nog enige posten opgericht. Als men gewond wordt of er bij is, dat iemand een verwonding oploopt, dan moet men de hulp inroepen van zo'n eerste hulppost. Deze posten worden na het signaal luchtalarm onmiddellijk bezet. Materiaal is op zo'n post aanwezig. Ze zijn uitsluitend bezet door gediplomeerden. Ook dames zijn er bij ingedeeld.

Onnodig is het te zeggen dat de hulp van de dichtst bijzijnde post moet worden ingeroepen. Bent U eenmaal daar, dan komt alles wel in orde. Wat staat U dan nu te doen?

Niets anders dan dat U even nagaat in onderstaand lijstje, waar voor u de dichtst bijzijnde post is. Vele werken op een andere plaats dan waar ze wonen. Die moeten dus waarschijnlijk twee posten onthouden. Zo erg lastig is dit niet. Kijkt U maar eens naar dit voorbeeld.

Een zekere heer werkt op de Hendrikschool. Indien hij gewond raakt moet hij dus naar de post in de oude Wilhelminaschool. Deze zelfde heer woont bij de Kerk van Jan Wé. Hij moet dan indien hij in de omgeving van zijn huis gewond wordt naar de eerste hulppost die gevestigd is in de Politiewacht Dominguito.

Hieronder laten wij nu nog voor het gemak de eerste hulpposten volgen. Van brugzijde Otrabanda naar brugzijde Punda:

Gebouw Leger des Heils, Quarantaine-gebouw, Cas Chiquito (pol. wacht), School Jan Doret, Vroedvrouwkamer St. Maria, Politiewacht Rio Canario, Dokterskamer St. Rosa, Politiewacht Dominguito, Huize Zeelandia, Politiewacht Berg Altena, Dokterskamer Werfstraat, Oude Wilhelminaschool.

HET ZAL WAARACHTIG WEL GAAN.

Maandag en Dinsdag a.s. worden in het Roxy-theater vier voorstellingen gegeven van de Nederlandse film „Het zal waarachtig wel gaan". Deze film geeft de manoeuvres van de Nederlands Oostindische vloot weer, waaraan bommenwerpers, vliegboten, mijnenleggers eveneens deelnemen.

Deze door Mannus Franken, den Nederlandsen cineast, met medewerking van de Nederlandse autoriteiten vervaardigde film, is thans actueler dan ooit. Teneinde het Nederlandse karakter van de voorstellingen te onderstrepen zal ook het bijprogramma Nederlands-sprekend zijn en bevat het de meest recente opnamen van Nederlandse soldaten in Engeland en de in het Nederlands gesproken documentaire, die de opleiding van zee-padvinders in Engeland verduidelijkt.

Een Nederlandse film, een Nederlandse avond.

VERENIGINGSNIEUWS.

— Voetbal: Jong Holland — Volharding: Op Zaterdag, 31 Januari as., zal er op het Mundo Nobo terrein om 16.30 uur een vriendschappelijke wedstrijd plaats hebben tussen bovengenoemde clubs, waarvan de opbrengst ten bate van genoemde verenigingen komt.

Het is wellicht ten overvloede nog nader over de praestaties van deze clubs uit te weiden.

Volharding heeft getoond gedurende de competitie een geduchte tegenstandster te zijn en Jong Holland zal in haar een harde noot te kraken krijgen.

Pinedo, Volhardings doelverdediger, beschikt over prima qualiteiten en weet de onmogelijkste ballen te houden. Guillermo Pardo c.s. zullen dus alle zeilen bij moeten zetten om te kunnen scoren.

De populaire Alex Sentiago, J. M. Eduarda (Konoppi), Julio Royer etc., zullen die middag hun beste beentje voorzetten en wij raden u dan ook aan deze ontmoeting niet te missen.

GYMNASTIEK- EN TURNVERENIGING „OLYMPIA".

Het Bestuur van „Olympia" schrijft ons:

Op 1 Maart as. zal onze vereniging een jaar bestaan. Dit feit kunnen wij niet ongemerkt voorbij laten gaan en dus is besloten voor de viering hiervan het volgende programma samen te stellen.

Zondag 29 Maart as.: Onderlinge Gymnastiekwedstrijden voor dames en heren.

Programma dames:
Vrije oefening)
brug-oefening) voorgeschreven
ring-oefening)

Programma heren:
Vrije oefening)
brug-oefening)
Paardoefening)
) voorgeschreven
ring-oefening)
paardspringen)
(2 stuks))

Deze wedstrijden zullen gehouden worden in de gymnastiekzaal van het Peter Stuyvesantcollege, Pietermaai No. 2, en aanvangen om 8 uur.

Belangstellenden zijn van harte welkom.

Des middags volgt prijsuitreiking, gevolgd door diner en dansavond.

Bizonderheden zullen nader per circulaire aan de leden bekend worden gemaakt.

Zondag 5 Juli as.: Curaçaose Turnkampioenschappen Heren 1942. (Vrije inschrijving).

Programma:
Vrije oefening)
Brugoefening)
Paardoefening)
Rekoefening) naar keuze
Ringoefening)
Paardspringen (1 lengte- en 1 breedtesprong))

Elke oefening mag slechts éénmaal uitgevoerd worden. De jury beoordeelt elke oefening naar gehalte en wijze van uitvoering.

Deelneming is voor iedereen vrij. Opgave van deelnemers kan geschieden bij den Secretaris van „Olympia", den heer J. A. Petersen, Berg Altena 56, vóór 21 Juni as.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof: A. J. Boek, agent 1e klasse der Burgerpolitie alhier, 4 weken vrijstelling van dienst en 2 maanden binnenlands verlof wegens ziekte en met vergunning deze tijd in het buitenland door te brengen; S. D. Abad, commies ter Administratie van Financiën, 1 maand vrijstelling van dienst wegens ziekte, met vergunning deze tijd in het buitenland door te brengen; C. A. G. Profeet, adjunct-commies, op het Ontvangerskantoor op Aruba, 2 weken vrijstelling van dienst en 2 maanden binnenlands verlof wegens langdurige onafgebroken dienst van meer dan 6 jaren.

Bevordering: J. F. H. Nuisker, korporaal bij de Nederlandse Troepen in Canada tot sergeant; D. Jippes, dienstplichtig korporaal op Curaçao tot sergeant.

Benoeming: P. Strootman en J. van Duin, brigadiers bij het korps Militaire Politietroepen tot agenten 1e klasse der burgerpolitie in tijdelijke dienst; W. B. Peterson, veldwachter in tijdelijke dienst tot agent der burgerpolitie in tijdelijke dienst; A. Bouman en J. van Driel, Onderinspecteurs der Burgerpolitie respectievelijk op Curaçao en Aruba tot Inspecteurs der Burgerpolitie; De substituut-officier van Justitie alhier Mr. J. J. A. Ellis, is bevoegd verklaard om gedurende zijn dienstreis van de 10e tot en met de 24e Februari naar Aruba het Openbaar Ministerie bij het Gerecht in Eerste Aanleg op Aruba waar te nemen; Mevr. O. van der Veer-Meyer tot onderwijzeres 2e klasse en werkzaam gesteld aan de Wilhelminaschool.

Eervol ontheven: R. Pietersz klerk van de verdere waarneming van de functie van Ambtenaar van het Bevolkingsregister op Curaçao.

De Gouvernements-Secretaris,
C. F. Gronemeyer.

BURGERLIJKE STAND.

Bevallen op Januari: 13 van Dinter, Dolores Virgina echtg. v. van der Veen, J. A. d; 17 Martina, Apolonia echtg. v. Schoop, J. d; 18 Barbara, Margarita Martina echtg. v. Martina, C. Q. z; 18 Liendo, Catharina Petrona echtg. v. Pietersz, I. J. B. d; 11 Ollivierre, Antonia echtg. v. Pestana, A. z en d; 17 Thielman, Virginia echtg. v. Casimiri, M. F. z; 16 Volkerts, Harriette Maria echtg. v. Hoelen, E. H. d; 18 Maria, Irma Dolorita d; 16 Salcedo, Minguelita Philomena echtg. v. Servinus, E. d; 18 Koffil, Virginia Candelaria z; 19 Coffi, Petra Alcantara d; 20 Gosselaar, Elsina echtg. v. van Dijk, T. z; 19 Antonia, Maria Josefa echtg. v. Cijntje, P. F. d; 20 Rojer, Francisca Florence echtg. v. Fraai, M. A. d; 19 Schoop, Francisca Cathalina echtg. v. Simmons, G. I. z; 20 Hernandez, Matilda Basilia Anastacia d; 22 Minkema, Ida echtg. v. Goetzee, J. G. z; 21 Meulens, Eliza Maria echtg. v. Mercelina, J. L. d; 18 Oberto, Carmen Ramona d; 20 Rietbroek, Neeltje Jacoba echtg. v. Verpoorten, R. d; 21 Haddocks, Darice Olivia; 22 Senchi, Simona Juliana Leonora echtg. v. Privania, B. M. G. d; 21 Gorsira, Elizabeth Catharina echtg. v. Kamel, A. H. z; 22 Hendriks, Maria echtg. v. de Mau, J. G. C. z.

Ondertrouwd op Januari: 20 Profet, Carlos Alfredo Guillermo en Pellicer, Alba Lucila; 21 Owens, Richard John en de Boer, Getje; 22 La Kosten, Jose Antonio en Alvares, Carmelita Cristina; 22 May, Duncan William en Abraham, Teresa Evarista; 22 Kwidama, Paul Gregorio en Wawoe, Susanita Virginia; 22 Doran, Johannes Jozef en Ys, Elsa Francisca; 22 Chong, Yon en Salisia, Otilia; 22 Sambo, Eleuterio en Iracio, Maria Camilo.

Getrouwd op Januari: 21 Goedgedrag, Celestino Marcelino en Louis, Teodora Matilde; 21 Jourdain, Theodor Juancito en Girigorie, Irena; 22 Sleur, Louis Johannes en Junsch, Daisy Catherine; 22 Owens, Richard John en de Boer, Getje.

Overleden op: Dec. 1 Rombley, Andre Ismael 1 m.; Jan. 6 Silva, Maria Dolores echtg. v. Borderslee, C. L. 39j.; 7 Liberia, Myrna Francisca 8 m.; 7 Laurens, Mateo Jacob 34 j.; 9 van Velzen, Walter Richard 7 m.; 12 Elizabeth, Petrus Paulus 62 j.; 15 Donaldson, Daniel 47 j.; 14 Vos, Oswald Francisco 80 j.; 15 Manuela, Florencia 77 j.

Nederland.

MINISTER VAN KLEFFENS IN NEW YORK.

Minister dr. Eelco van Kleffens hoopt een maand in de Verenigde Staten te blijven. Hij zal met Amerikaanse en Geallieerde autoriteiten de huidige oorlogsvraagstukken bespreken en de Amerikaanse opvattingen over de na-oorlogse problemen bestuderen.

Jhr. Michiels van Verduijnen, Nederlands gezant en minister zonder portefeuille te Londen, zal gedurende diens afwezigheid minister Van Kleffens plaats aan het hoofd van het departement van Buitenlandse Zaken innemen (New York, (AP) 28.1).

DE RIJKSCONFERENTIE.

In het „Soerabaiasch Handelsblad" lezen wij het volgende korte stukje, waarin wenken en ideeën staan, die ook voor Curaçao van belang zijn.

Binnenkort zal naar het A.I.D. de Preangerbode verneemt, de aanwijzing plaats vinden van de personen, die Nederlands Indië zullen vertegenwoordigen op de in Nederland na de bevrijding te houden rijksconferentie, die de toekomstige staatkundige structuur van het Koninkrijk zal bespreken.

De Indische delegatie zal naar het zich laat aanzien bestaan uit Indonesische, Nederlandse en Chinese leden. Het A.I.D. tekent hierbij o.a. aan:

Een van de grote voordelen van de vroegtijdige aanwijzing der Indische leden zal kunnen zijn, dat deze niet alleen voor zich, maar ook gezamenlijk de vraagstukken zullen kunnen bestuderen en zullen kunnen komen tot het vastleggen van enkele richtlijnen, die voor allen, of althans voor een zo groot mogelijke meerderheid aanvaardbaar zullen zijn.

Het zal nl. een groot verschil uitmaken of de Indische delegatie als een in zichzelf verdeelde groep naar Nederland gaat, dan wel als een eenheid, die daar de Indische inzichten vertegenwoordigt. Er moet met kracht naar gestreefd worden, dat de tijd van voorbereiding gebruikt zal worden voor het bereiken van een zekere overeenstemming tussen de verschillende groepen.

Hiertoe zal het nodig zijn, dat aan hen, die de eervolle opdracht krijgen straks Indië te vertegenwoordigen een grote mate van bewegingsvrijheid wordt gegeven en alle hulp wordt verstrekt, die zij zullen behoeven voor het uitvoeren hunner taak. Aan ambtelijke diensten en instellingen zal de opdracht moeten worden verstrekt om hen daar waar mogelijk te voorzien van de gegevens, die nodig zijn voor een grondig onderzoek naar de te behandelen materie.

De hoogheid der taak, welke aan de rijksconferentie zal worden opgedragen eist, dat aan ieder dergenen, die wordt aangewezen als aanstaand vertegenwoordiger van Indië op die bijeenkomst het volste vertrouwen wordt geschonken door de overheid en de samenleving. Het wil ons zelfs voorkomen, dat het een daad van wijs beleid zou zijn de aanwijzing of de installatie met enige plechtigheid te doen geschieden.

Het Indonesische volk moet in hen van het moment der aanwijzing af de mannen zien, die straks tezamen met de vertegenwoordigers van het bevrijde Nederlandse volk de maatregelen zullen beramen om een nieuwe staatkundige eenheid: Nederland en Indië op te bouwen, een eenheid gegrondvest op recht en gerechtigheid, een eenheid waarin rechten en plichten in gezonde verhouding tot elkaar staan, een eenheid welke waarborgen biedt voor toekomstige ontwikkeling en de mogelijkheid inhoudt van innige samenwerking met andere staatkundige eenheden in een wereld, welke bevrijd zal zijn van de bedreigingen, die ons thans zo'n moeilijke tijd doen doormaken.

I.K.P. EN VOLKSRAAD.

De opvolger van Piet Kerstens.

Naar het „Bataviasch Nieuwsblad" verneemt, kan worden aangenomen dat de heer Piet Kerstens als voorzitter van de Indische Katholieke Partij opgevolgd zal worden door den heer F. Sybesma, leraar aan de Centrale R.K. Kweekschool te Moentilan.

Lijstopvolger van den heer Kerstens als lid van de Volksraad is mr. P. H. M. Hildebrand, burgemeester van Palembang, oud-lid van het college. Deze zal echter wel bedanken, omdat de functie van burgemeester van Palembang door de regering niet verenigbaar geacht wordt met het Volksraadslidmaatschap.

Vervolgens komt aan de beurt de heer Sybesma, wiens verkiezing in verband met zijn te verwachten benoeming tot partij-voorzitter uiteraard een gelukkige oplossing zou zijn.

In het college van gedelegeerden zou volgens de gecombineerde lijst gekozen moeten worden de heer Soekawati van de P.E.B. die echter waarschijnlijk zijn plaats zal afstaan omdat zijn partij door den heer Roep reeds in Gedelegeerden wordt vertegenwoordigd. In dat geval komt aan de beurt het Katholieke Volksraadslid de heer Zwart.

Het is niet onmogelijk dat door een wijziging van de lijst ten slotte de heer Sybesma lid van gedelegeerden wordt; is hij eenmaal tot partijvoorzitter benoemd, dan ligt het ook voor de hand dat hij zijn partij in Gedelegeerden vertegenwoordigt, tenzij men een scheiding zou willen maken tussen het fractie-leiderschap en het partijvoorzitterschap, zoals thans ook bestaat in de V. C. en het I. E. V.

PHILIPS OVERLEDEN.

In Den Haag is dezer dagen 83 jaar oud overleden dr. ir. G. L. F. Philips, stichter van het Philips-concern.

ZINKEN KWARTJES.

In Nederland zullen behalve stuivers, ook centen, dubbeltjes en kwartjes van zink in omloop worden gebracht. Het is duidelijk, dat dit nodig is, omdat de Duitsers koper en zilver nodig hebben en daarvan Nederland nu hebben beroofd. De Nederlandse regering te Londen maakt bekend, dat de „oude" munten, na de oorlog, hun waarde zullen behouden en onmiddellijk in betaling zullen worden genomen (Londen, G.P.D. 28.1).

Van de Fronten.

RUSSISCH COMMUNIQUÉ.

Het Russisch middernachtelijk communiqué luidt als volgt: „Op 27 Januari zetten onze troepen de strijd tegen den vijand voort en bezetten een aantal bewoonde plaatsen. 39 Duitse vliegtuigen werden vernietigd op 26 Januari tegen verlies van 8. 4 Duitse vliegtuigen werden nabij Moskou neergeschoten."

Een aanvullend communiqué deelt mede, dat 2 Duitse Generaals gedood zijn in de Oekraïne door guerilla's. Verder wordt gezegd, dat eenheden van de luchtmacht 270 vrachtwagens vernietigden met troepen en voorraden. 20 Wagons met ammunitie werden vernield en 80 spoorwegwagons werden in brand gezet. 3 Spoortreinen werden omvergeworpen, een vliegtuigherstellingsdepôt en 2 hangars werden vernietigd en een regiment vijandelijke infanterie werd gedeeltelijk weggevaagd. Eenheden, welke opereren in een sector van het Kalininfront, bevrijdden het bevolkte punt K. (Moskou, (AP) 28.1).

DE RUSSISCHE GEVECHTEN.

Het Russische leger, dat groot en sterk genoeg is om zijn tactieken vol te houden van omsingeling, sneed vooruit aan het gehele front, niettegenstaande de krachtiger wordende Duitse weerstand. Thans diep in de Smolensk-provincie in het centrum, had het Rode leger den laatsten levenden Duitser weggevaagd uit de Moskou-provincie. Aan de boven-Wolga op 130 mijl ten Noord-Westen van Moskou verwachtten de Russen elk ogenblik de verovering van het omsingelde Rzhev te kunnen bekend maken. De speerpunt van hun Noordelijk centrale aanval op slechts 80 mijl van de Letlandse grens bedreigde Veliki Luki. Eveneens werd bij Orel op 200 mijl ten Zuid-Westen van Moskou en bij Belgorod aan het hoofd van het Donetsbekken zware druk uitgeoefend op de Duitse garnizoens.

Ten Noorden van hier bewegen de Russische strijdkrachten zich ten Oosten van Nelidovo in flankerende bewegingen, die nog grotere gedeelten van de Rzhev-Veliki Luki spoorweg bevrijdden. Berichten van het Zuidwestelijke front delen mede, dat de gevechten aldaar heftiger zijn met Duitse tegenaanvallen in sommige sectoren. De Russen meldden echter de gevangenneming van staf-officieren van het 17de legercorps, het 526ste regiment infanterie en een artillerie-divisie. De nazie-luchtmacht is plotseling actiever; hier trachten vliegtuigen de colonnes te beschermen, de terugtrekking van de overblijfselen der tankdivisies naar Duitsland bevorderende. Gelijk Luitenant Generaal Leonid Govorov ons mededeelde hopen de Duitsers zich daarvoor te bereiden op een groot tankoffensief in de lente.

In een temperatuur van 30 graden onder nul Fahrenheit brachten de Duitsers verschillende nieuwe bataljons naar voren in een Zuidelijke sector van het centrale front, doch zij werden onverbiddelijk uiteen geslagen. Op vele plaatsen is het verhaal het zelfde: De Russen, die kunstig gecamoufleerd zijn tegen de sneeuw, splitsen de nazies in afzonderlijke eenheden; dan ziende, dat zij bijna omsingeld zijn, vallen de Duitsers terug, dikwijls hard vechtende met de dekkende groepen. Ten Zuiden van hier kunnen wij het gedonder van de Russische kanonnen horen, welke 8 dorpen heroverden, die alle door de Duitsers verbrand zijn. Gemeld wordt, dat in 10 tot 12 dagen tijds langs het gehele front de Duitsers 2000 bewoonde plaatsen moesten ontruimen. De Sovjets trekken goed voordeel van de nacht. In een gebied wachtten de Sovjets 6 uren lang op de duisternis. Toen die aanbrak vielen zij de Duitsers in de flank aan en sneden hun verbindingslinies door. De nazies trokken zich haastig terug, doch hun dekkende eenheden werden door het Rode leger tegengegaan met een bajonet-charge. (Door Eddy Gilmore, met het Rode leger aan het centrale front, (AP) 27.1).

NIEUWE RUSSISCHE LANDINGEN OP DE KRIM.

De Russische radio deelde mede, dat Russische troepen nieuwe landingen hebben uitgevoerd in de achterhoede van de Duitse soldaten nabij Sebastopol op de Krim. (Londen, (AP) 27.1).

DE DUITSE MOORDPARTIJEN.

De radio van Moskou deelde mede, dat volgens het legerorgaan „Rode Ster" 18.000 personen vermoord zijn door de Duitsers te Poltava in de Oekraïne. (Londen, (AP) 27.1).

DE REDENEN VOOR DE DUITSE TERUGTOCHT.

Toen hem gevraagd werd waarom Hitlers leger zich terugtrekt, antwoordde Generaal Leonid Govorov, de veroveraar van Mozjaisk: „Het is belangrijk, dat Uw deel van de wereld ziet, dat het Russische leger het eerste is, welk het Duitse leger doet terugtrekken..... en met spoed. De redenen opnoemende verklaarde hij, dat de Russen een supérioriteit hebben in artillerie, zowel in qualiteit als in aantal; de Russen zijn van oudsher goede bajonetvechters en de Duitsers niet; de Britse tanks zijn met goed effect gebruikt; de Russische luchtmacht is actief in offensieve operaties. Hieraan voegde de Generaal toe: „Niet één keer hebben de Duitsers een bajonet-charge kunnen weerstaan". (Door Eddy Gilmore, met het Rode leger aan het Centrale front, (AP) 27.1).

VERDEEL EN HEERS.

Russische troepen worden gerapporteerd op de toegangswegen van belangrijke Duitse weerstandscentra ten Noord-Westen van Moskou, terwijl zij voortgang maken in de Zuidelijke offensieven van hun „verdeel en heers" campagne tegen Hitlers legers. Het Sovjet-informatiebureau zeide, dat nog meer dorpen en steden gisteren gevoegd werden bij de lijst van heroverde centra, waaronder de stad K. in een sector van het Kalininfront (Moskou, (AP) 28.1).

150 DUITSE OFFICIEREN MET HOTEL OPGEBLAZEN.

De Britse radio deelde mede, dat de Russen een hotel in Orel hebben opgeblazen, waar 150 Duitse officieren verblijf hielden (New York, (AP) 28.1).

OORLOGSCOMMUNIQUE VAN WASHINGTON.

Het communiqué van het Noordamerikaanse Departement van Oorlog, gebaseerd op berichten, die tot 9.30 uur E.S.T. ontvangen werden, luidt als volgt:

„**1. De Philippijnen:** Er hadden practisch geen grondgevechten plaats op het Bataan-schiereiland gedurende de laatste 24 uur. Twee van Generaal MacArthurs P-40 vliegtuigen raakten in een opwindend gevecht met 3 Japanse duikbommenwerpers. 2 Van de vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten en het derde buiten gevecht gesteld. Geen van onze vliegtuigen werd beschadigd. Generaal MacArthur meldde ook een ongewoon gevecht, welk twee dagen geleden plaats vond tussen twee van zijn motortorpedoboten en een formatie vijandelijke duikbommenwerpers. Toen de officieren van de torpedoboten de twee golven van vijandelijke bommenwerpers zagen naderen, konden zij gemakkelijk dekking hebben gezocht. In plaats daarvan verhoogden zij de snelheid en plaatsten zich rechtstreeks in de vlieglijn van de tweede golf en bestreden de vliegtuigen. Het vuur van de boten sloeg de vijandelijke vliegtuigen uiteen. 2 Vijandelijke vliegtuigen werden getroffen en toen deze het laatst werden waargenomen, lieten zij rook achter en verloren snel aan hoogte. De officieren en manschappen van deze boten zijn door Generaal Mac Arthur geprezen voor hun dapperheid.

2. Verenigde Koninkrijk: Majoor Generaal James E. Chaney, die enige tijd in Londen gestationneerd was en wiens Staf onder Brigadier Generaal Charles L. Bolte als Hoofd van Staf verschillende maanden geleden gevormd werd, heeft het commando op zich genomen van alle Noordamerikaanse legerstrijdkrachten in het Verenigde Koninkrijk.

3. Er is niets te vermelden van andere gebieden" (Washington, (AP) 27.1).

MOULMEIN ONDER MILITAIRE CONTROLE.

Het communiqué van Rangoon maakte bekend, dat de [Britse] militaire autoriteiten de contrôle op Moulmein hebben overgenomen, op 100 mijl ten Oosten van Rangoon, „in voorbereiding voor toekomstige operaties" (Rangoon, (AP) 27.1).

HEVIGE GEVECHTEN OP MALAKKA.

Een militaire commentator zeide, dat de hard gedrukte Britse strijdkrachten aan het centrale Malakka-front wederom lichtelijk zijn teruggetrokken en dat „zeer hevige gevechten thans in voortgang zijn ten Zuiden van Kluang". (Londen, (AP) 28.1).

ACTIE VAN JAPANSE DUIKBOTEN.

Het Keizerlijke Japanse Hoofdkwartier deelde mede, dat Japanse duikboten, die opereren in de wateren rond Sumatra en Java 13 schepen tot zinken hebben gebracht met een totale scheepsruimte van 88.000 ton sedert 22 Januari. (Tokio, (AP) 27.1).

OORLOGSCOMMUNIQUE VAN SINGAPORE.

Het Britse communiqué van Singapore luidt als volgt: „Niettegenstaande herhaalde aanvallen door vliegtuigen van het Verre Oostelijke commando op een vijandelijk convooi nabij Endau slaagde de vijand er gisteren in een grote landing uit te voeren. Onze bommenwerpers plaatsten een voltreffer op een vijandelijke kruiser en 12 voltreffers op troepentransportschepen en nog een voltreffer op een grote opslagplaats op het strand. Rakelingse bommen werden ook waargenomen naast een kruiser en een transportschip, terwijl sloepen en landingsvaartuigen hevig met machinegeweervuur bestookt werden. De vijandelijke landing werd gedekt door grote aantallen gevechtsvliegtuigen, die hun bases op de kust hebben. Deze werden bestreden door onze gevechtsvliegtuigen. 12 Vijandelijke gevechtsvliegtuigen werden vernietigd, terwijl 2 anderen waarschijnlijk werden vernietigd en 2 beschadigd werden. Onze strijdkrachten zijn in dit gebied in contact met den vijand ten Noorden van Jemaluang. Ten Zuiden van Kulang en Ayer Hitem steunde de vijand zijn infanterie met voortdurende duikbombardementen en machinegeweeraanvallen op het verkeer op de wegen. Gevechten zijn in deze gebieden in voortgang.

In het Westen hebben gevechten plaats bij Senggarang, waarin zowel Britse als Indische troepen gewikkeld zijn. Vijandelijke vliegtuigen vielen Singapore gisteren aan en veroorzaakten enige militaire schade en enkele ongevallen. Een enkel vijandelijk vliegtuig vloog gisteravond over Singapore en liet enkele bommen vallen, die enige schade en enkele ongevallen veroorzaakten. Vijandelijke vliegtuigen vielen Singapore hedenmorgen aan en veroorzaakten enige schade. De volle bizonderheden van de aanval van heden zijn nog niet beschikbaar. Het luchtafweergeschut van Malakka heeft tot heden de volgende „vijandelijke vliegtuigen neergeschoten: 60 met zekerheid en 21 waarschijnlijk". (Singapore, (AP) 27.1).

CHINESE VEROVERINGEN.

Het communiqué van Chungking, dat per radio werd opgevangen, deelde mede, dat de Chinese strijdkrachten in het voordeel zijn aan het Zuidelijke Kwantungfront door de herovering van Tamsjui en de Japanners terugdrijven naar de Canton-Kowloon spoorweg. Gemeld werd, dat nog 2 steden, Pingsjen en Lungkang, heroverd werden en de „Japanners zich terugtrekken naar Samchun aan de spoorlijn nabij de gebieden van Hongkong." In drie andere sectoren: Oost Kwantung, Midden Suiyan en Zuid Anhwei, zouden Japanse aanvallen zijn afgeslagen met betrekkelijk hevige verliezen en enkele materiële verliezen voor den indringer. De Chinezen beweerden, dat bij de aanval van Suiyan de vijand gifgas gebruikte (San Francisco, (AP) 27.1).

INDIE VOERT OORLOG

HET COMMUNQUE VAN BATAVIA.

Het militaire Nederlandse communiqué luidt als volgt: „De vijandelijke luchtactiviteit is niet verminderd. Er werden bommen geworpen en er werd met machinegeweren geschoten. Het hevigste bombardement had plaats op Emmahaven op Sumatra's westkust, waar 7 Japanse bommenwerpers 9 aanvallen deden. Twee onzer handelsschepen, die in de haven lagen, geraakten in brand, een derde werd beschadigd. Er waren geen doden of gewonden.

In Kendari werd en wordt hevige Nederlandse tegenstand geboden. De eerste Japanse landing had plaats in Sempara, waar de Japanners op hevige tegenstand stootten. Doch de radioverbinding is verbroken en men moet op nadere rapporten wachten voor iets met zekerheid kan worden meegedeeld. In de buurt van Ambon zijn door vijandelijke luchtaanvallen weer enige mensen gedood en gewond. Nederlandse marinevliegtuigen deden voor de derde maal een aanval op het vliegveld en militaire gebouwen te Kuchin" (Batavia, G.P.D. 28.1).

DE SLAG BIJ MAKASSAR.

Bevoegde kringen schatten de Japanse verliezen gedurende de driedaagse slag met Amerikaans-Nederlandse strijdkrachten in de Straat van Makassar op 11 oorlogsschepen en 17 transportschepen, die gezonken zijn of hevig beschadigd zijn en op 13 neergehaalde vliegtuigen. Men voegt hieraan toe: „Dit is nog maar het begin van onze strijd, die nodig zal zijn om den vijand terug te drijven." Hier volgt de officiële recapitulatie van het Nederlandse commando:

„Door Nederlandse bommenwerpers is op 23 Januari een groot oorlogsschip, vermoedelijk een slagschip, tot zinken gebracht, een grote kruiser, een kleinere kruiser, 4 grote troepentransportschepen, 1 torpedojager in brand gezet.

Op 24 Januari hebben Nederlandse strijdkrachten een groot troepentransportschip en een groot passagiersschip tot zinken gebracht, 4 voltreffers op een torpedojager geplaatst en 4 vliegtuigen neergeschoten.

Op 25 Januari hebben Nederlandse strijdkrachten een zware kruiser geraakt en zeer waarschijnlijk doen zinken, een tweede kruiser in brand gezet en 4 Japanse vliegtuigen neergeschoten. Een Nederlandse duikboot heeft een kruiser getorpedeerd en mogelijk tot zinken gebracht en een torpedojager doen zinken" (Batavia, G.P.D. 28.1).

JAPANSE TIJDTAFEL ONTWRICHT.

Officieel wordt verklaard, dat een angstwekkende prijs in Japanse manschappen en schepen bij de slag van Makassar de Japanse tijdtafel teruggezet heeft en den vijand heeft geplaatst tegenover de vraag of hij zijn gehele plan voor de veroveringen in de Stille Zuidzee zal moeten herzien. Een overzicht van de eerste 3 dagen der 5 dagen oude slag nabij Borneo plaatste de Japanse verliezen op een minimum van 11 oorlogsschepen en 17 zwaargeladen Japanse transportschepen, die tot zinken werden gebracht of zwaar beschadigd werden. Op zijn minst 13 Japanse vliegtuigen werden vernietigd op duizenden mijlen van hun eiland van herkomst en dit was — gelijk verklaard werd — slechts het begin van de Geallieerde actie om den vijand terug te drijven. Opmerkelijk groot moet het aantal Japanse soldaten geweest zijn, dat het leven verloren heeft in de wateren van deze strategische waterweg naar het hart van Nederlands Indië.

Het meest op de voorgrond tredende was het tot zinken brengen van een „zeer groot oorlogsschip", waarschijnlijk een slagschip, door Nederlandse bommenwerpers op Vrijdag — de eerste dag van de slag — en de torpedering en waarschijnlijke vernietiging van een Japans vliegtuigmoederschip door een Noordamerikaanse duikboot. De Nederlanders zeiden, dat een punt van het oorlogsschip nog boven water uitsteekt. Ingelichte waarnemers deelden mede, „dat het thans duidelijk geworden is door de zware slagen, welke den vijand werden toegebracht, dat de gehele tijdtafel zeker en misschien ook de toekomstige strategie van den vijand ontwricht is. Tokio zal thans beseffen hoe groot het risico is van vlootoperaties in deze Archipel en zal moeten overwegen of het nodig is zijn plannen te herzien."

Niettegenstaande al deze successen gelooft men, dat de Japanners gewoon door hun numeriek overwicht zich een weg gevochten hebben door het gebied van Kendari aan de Zuidoostelijke kust van Celebes aan de Straat van Makassar. Het communiqué zeide, dat geen nieuws van daar ontvangen werd sedert de Japanners er landden. Men neemt daarom aan, dat de aangevallen punten bezet zijn. De autoriteiten hadden tevoren medegedeeld, dat krachtige weerstand geboden werd. (Door Witt Hancock, Batavia, (AP) 27.1).

WERELDNIEUWS.

VERSTANDHOUDING VICHY-BERLIJN IN ZICHT.

Ingelichte kringen voorspelden, dat Frankrijk spoedig tot een verstandhouding zal geraken met Duitsland over de quaestie van samenwerking. De voorspelling kwam, terwijl de twisten tussen de pers van het door de Duitsers bezette Parijs en Vichy potseling ophielden (Parijs, (AP) 27.1).

BEROEMD NAZIE-PILOOT VERMIST.

De Duitse radio deelde mede, dat Kapitein Johann Schmidt, een nazieheld die beweert 41 vliegtuigen te hebben neergeschoten, vermist wordt. (Londen, (AP) 27.1).

NIEUWS VAN OVERAL.

— **Washington:** De Noordamerikaanse Marine maakte bekend, dat de verdedigers van Midway Island grote schade toebrachten aan een vijandelijke kruiser en torpedojager ten tijde van de eerste Japanse aanval. De aanval werd uitgevoerd op 7 December, 14 uur na de aanval op Pearl Harbour. **Midway, een eilandengroep aan het Noordwestelijke punt van de lange keten van Hawaii, is nog steeds in handen van Noordamerikaanse strijdkrachten.**

— **Montevideo:** Een betrouwbare bron deelde mede, dat Spanje zal zorgen voor de belangen van de As in Uruguay als gevolg van het verbreken der relaties door Uruguay met Duitsland, Italië en Japan.

— **Londen:** De Britse Admiraliteit deelde mede, dat het Spaanse vrachtschip „Navemar" tot zinken werd gebracht door As-duikboten. Het communiqué zeide, dat als gewoonlijk de As door de radio verkondigde dat het schip door een Britse duikboot getorpedeerd werd met het doel moeilijkheden te veroorzaken tusen Groot-Brittannië en Spanje.

— **Londen:** Het Britse Ministerie van Luchtvaart maakte bekend, dat de dokken van Brest en Boulogne in de afgelopen nacht werden aangevallen door Britse bommenwerpers. Geen enkel vliegtuig wordt vermist.

— **Rio de Janeiro:** Men verwacht, dat het verbreken der relaties met de As en het tekenen van een protocol voor het beëindigen van het 100-jarig oude grensdispuut tussen Peru en Ecuador zal worden bekend gemaakt bij de sluitingszitting der conferentie van Amerikaanse Ministers van Buitenlandse Zaken, welke 12 dagen heeft geduurd. Hoewel Aranha gisteravond aan verslaggevers mededeelde, dat een overeenkomst bereikt is tussen Peru en Ecuador, zeide Tobar Donoso van Ecuador, dat de quaestie „nog niet geregeld is."

— **Singapore:** 27 Japanse bommenwerpers bombardeerden heden de buitenwijken van Singapore en verdwenen daarna in de wolken.

— **New York:** De Britse radio deelde mede, dat Australische strijdkrachten zich in positie begeven over het Westelijk einde van de Rabaul-schiereiland. De Australische militie is hier voor de eerste maal in actie.

— **Londen:** Een commentator zeide, dat de voortgezette Russische opmars te kennen geeft, dat Rzhev gedeeltelijk omsingeld is en dat de Duitsers in een zeer moeilijke positie moeten zijn.

— **Lissabon:** Het papiertekort is een der grootste zorgen van de Portugese pers. Hoewel Duitsland een voorraad van „elke gewenste hoeveelheid papier" aanbood tegen geringe prijs, is het probleem nog steeds niet opgelost wegens gebrek aan vervoer over land.

— **Berlijn:** De Duitse radio deelde mede, dat 2 Noordamerikaanse tanks tot zinken zijn gebracht door nieuwe duikbootoperaties. De namen van de schepen werden opgegeven als „Penmar" van 5868 ton en de „Francis E. Powell" van 7067 ton.

— **Washington:** Het communiqué dat door het commando van de Verenigde Landen in het Zuidwestelijk deel des Stillen Oceaans op Java werd uitgegeven, deelt mede, dat Amerikaanse vliegende forten gisteren een aanval uitvoerden op de vijandelijke scheepvaart in de Straat van Makassar. Een groot transportschip werd tot zinken gebracht. Een ander werd in brand gezet en een kruiser rakelings gemist met verschillende bommen. Japanse gevechtsvliegtuigen werden ruw behandeld. 2 Werden neergeschoten en een derde beschadigd. Al onze vliegtuigen keerden veilig terug.

— **Bern:** „Journal de Genève" deelt mede, dat de voedseltoestanden in Hellas zo acuut zijn, dat 2000 personen in Athene op een enkele dag stierven. Het blad haalde een brief aan, gedateerd op 9 December 1941, van een schrijver in Hellas als bron van informatie. De brief zeide: „De mensen op straat zien er uit als skeletten en op elke hoek liggen er mensen.. De winter is buitengewoon bitter en er is geen hout."

— **Sydney:** Militaire experts zijn van mening, dat het garnizoen van Rabaul het zal kunnen uithouden tot voldoende versterkingen arriveren en dat alzo zal worden voorkomen, dat de Japanners een belangrijke basis vestigen op Nieuw Guinea.

— **Londen:** De onder Japans toezicht staande radio van Saigon deelde mede, dat Chinese troepen deelnemen aan de defensie van Burma en naast de Britten in het Oosten van Burma tegen de Japanners in actie zijn getreden.

— **Cairo:** Voor de tweede achtereenvolgende dag deelde het Britse hoofdkwartier mede, dat er geen verandering is in de situatie van Libye. Het communiqué gaf te kennen, dat het tegenoffensief van de As tenminste tijdelijk tot stilstand is gebracht.

— **Washington:** Het oorlogscommuniqué deelt mede, dat 8 Noordamerikaanse bommenwerpers een groot Japans transportschip te Balikpapan tot zinken hebben gebracht en een voltreffer hebben geplaatst op een kruiser gedurende de slag in de Straat van Makassar.

Bader, de held zonder benen.

Ergens in een krijgsgevangenenkamp in Duitsland zit een jong Brits vlieger.

Overdag wandelt hij rond en kijkt eens naar de schildwachten, die bij de dubbele rij prikkeldraad staan, welke een fraaie gang zou vormen, wanneer er niet enorme rollen prikkeldraad tussen die twee heiningen zouden liggen, de bekende grote krullen, welke maken dat niemand kans ziet uit het kamp te komen.

Hij slentert eens naar de poort en hij steekt een sigaret op en hij kijkt naar de hemel boven zijn hoofd, wanneer hij het gonzen van een vliegmachine hoort, en hij slentert weer verder, geeft een schop tegen een prop papier, loopt eens een rondje hard door het gevangenenkamp, voetbalt eens een keer met zijn kameraden, leest een krant en schrijft een brief......

Hoog boven zijn hoofd ziet hij soms de gehate toestellen met het Hakenkruis... en een enkele keer wordt hij 's nachts glimlachend wakker, wanneer hij de donderende ontploffingen hoort van springende Engelse bommen, dicht bij of ver af.

Een kunstbeen voor het erewoord.

Als 's avonds de lampen worden gedoofd in de slaapzalen, waar zij liggen als scheepskooien: de ene man boven den anderen, in verdiepingsbedden, komt er een soldaat.

„Uw been alstublieft"... en hij gespt een van zijn beide kunstbenen los en levert dat in. Men heeft hem nooit zijn erewoord gevraagd, dat hij niet weg zou lopen. Daarom heeft hij een keer getracht te ontvluchten, maar dat mislukte. Nu hoeft men nog zijn erewoord niet te hebben, maar neemt zijn kunstbeen in plaats daarvan. En dan hinkt hij op het tweede kunstbeen rond of ligt rustig in zijn kooi en denkt aan zijn avontuurlijk leven...

In 1931 verloor Douglas Bader zijn beide benen.

Hij trok krachtig de stuurknuppel in zijn buik in een wanhopige poging om weer hoogte te bemachtigen, maar wijl hij dat deed, liep de snelheid van zijn toestel terug...... het toestel schudde, trilde en slingerde gedurende een kort ogenblik, waarin je doodmisselijk werd, op de grens van helemaal overtrokken te zijn.

Toen kantelde het en sloeg neer als een steen en terwijl hij de aarde omhoog zag vliegen, zette hij zijn tanden op elkaar en hoopte, dat het einde snel mocht komen en kort mocht duren.

Hij had nog steeds zijn hersens volslagen bij elkaar. Hij bedacht zelfs in die fractie van een seconde voordat alles donker werd, dat dit tenslotte de manier was, waarop hij altijd had gehoopt te mogen sterven. Op het vliegveld renden de vliegers al in de richting van het verongelukte toestel. Zij hadden zijn stuntvliegerij boven het vliegveld gezien en toen hij een allerlaatste slow roll had geprobeerd, een meter of dertig boven de grond, hadden zij in angstige, zwijgende consternatie hun adem ingehouden.

Dit was nauwelijks meer flirten met de dood, een tijdverdrijf, waaraan slanke, glimlachende, kleine Douglas Bader al zijn dagen wijdde, het was om doodvallen vragen.

Toen zij omhoog keken tegen de grijze winterhemel, zagen zij het toestel stilstaan, kantelen...... een krakende slag, waardoor je het gevoel kreeg, dat je bloed in je mond had. Eén vleugel kreukelde op als papier. De motor los geslagen, rolde over het grasveld. De rest van het toestel scheurde in een gebogen lijn een gat in het veld, een diep spoor bleef toen liggen als een verwarde hoop metaal, hout en linnen. Uit die vuilnishoop werd een man te voorschijn gehaald, die bewusteloos bleef tot hij in het ziekenhuis weer bijkwam nadat zijn beide benen waren geamputeerd en die acht jaren later een van Groot Britannië's grootste gevechtsvliegers zou worden.

„Toch zal ik weer gaan vliegen".

Niemand, die in 1931 op het vliegveld Reading dit ongeluk zag gebeuren, geloofde dat Bader dit zou overleven.

„Mijn God, arme Douglas", mompelde de eerste van zijn vrienden, die het wrak bereikte. Bader zat ergens bekneld tussen de metalen massa, maar het scheen zelfs op dat ogenblik of hij al dood was. Men slaagde er in hem uit te zagen, maar wonder boven wonder bleek dat arme hart nog heel zacht te kloppen.

Dagen en dagen was hij bewusteloos. Beide benen waren geamputeerd, het ene geheel, het andere bij de knie. Vele weken na de operatie hing de schaduw van de dood om het stille, witte bed, waarin de zwijgende man lag, en toch was het eerste wat hij zeide, toen hij bij bewustzijn was en begreep, dat hij beide benen had verloren, terwijl de doktoren bij zijn bed voortdurend streden om het ontsnappende leven in het lichaam te houden: „Toch zal ik weer gaan vliegen!"

En inderdaad: Bader vloog weer... en wanneer hij niet in krijgsgevangenschap was gekomen, zou hij op dit ogenblik vliegen, deze vlieger zonder benen, deze leider van een groep Canadese vliegers, die telkens opnieuw de schrik bleek te zijn van Duitse raiders, bezitter van de Distinguished Service Order voor betoonde moed en met een groot aantal uit de lucht geschoten vijandelijke vliegtuigen op zijn tegoed.

In Amerika, waar men nog wat handiger met het Engels omspringt dan in Engeland, zou men Bader een „birdman" noemen. Van school ging hij regelrecht naar de Royal Air Force-opleiding in Cranwell als cadet. Toen hij een-en-twintig jaar was, was hij al wijd en zijd bekend als een der beste stuntvliegers van geheel Engeland.

Voor vrees was noch is er plaats in het hart van dezen jongenman. Men zegt, dat hij een vliegmachine alles kan laten doen behalve spreken. Op de beroemde oude Hendon-Pageants bewonderden duizenden zijn vliegen en zelfs ervaren vliegers staarden met open mond naar wat deze jonge vlieger praesteerde, wanneer hij honderd meter boven hun hoofd krijgertje scheen te spelen met de dood.

Toen hij in Reading zijn val maakte, scheen hij zijn carrière als vlieger te moeten afsluiten. Niet dat alleen: niemand geloofde, dat hij nog ooit in zijn leven vliegen zou, zelfs wanneer hij er zelf het leven afbracht. De tragedie was des te groter, omdat hij zulk uitstekend athleet was geweest.

Negen maanden na zijn noodlottige val vloog hij weer zonder benen.

Hij was een eerste klasse-rugbyspeler, een van de beste, welke het beroemde Harlequin-team ooit heeft bezeten en hij zat in de internationale klasse. Hij had cricket en squash gespeeld voor de Royal Air Force en scheen een uitstekende belofte te zijn, wat boksen en veldlopen betreft.

Toen hij zijn benen verloor scheen het, dat de beide dingen, waarvoor hij had geleefd, vliegen en sport, hem ontzegd zouden zijn. Bader besloot zich niet te laten slaan door het leven.

Een maand of wat na zijn val maakte hij zijn eerste wankelende schreden op nieuwe aluminium-benen. „Ik krijg geen voet aan de grond en ik kan niet meer op mijn eigen benen staan", grinnikte hij, „maar ik zal het klaar spelen."

Hij weigerde absoluut een kruk of een stok te gebruiken en zodra hij zich sterk genoeg voelde, ging hij op reis als handelsreiziger in een speciaal aan zijn gebrek aangepast automobiel, terwijl hij iedere cent, welke hij verdiende uitgaf aan vlieglessen.

Binnen negen maanden na het ongeluk loste hij zijn belofte in: hij vloog weer alleen......, volledig bevoegd burger-vlieger.

In Wereldoorlog II kwam hij weer bij de Raf terug.

Onmiddellijk verzocht Bader weder terug te mogen komen bij de Royal Air Force. Die was zijn eerste en enige liefde. Men wilde hem niet meer hebben. Teleurgesteld, maar niet ontmoedigd bleef hij doorgaan met vliegen. Hij speelde cricket, tennis en squash, letterlijk alles aanpakkend, waarmede hij kon bewijzen, dat hij precies dezelfde man was geworden als voor zijn ongeluk.

Toen de oorlog uitbrak, trachtte hij opnieuw te tekenen. Hij bedelde, pleitte, smeekte, jammerde. „Geef mij één kans", zeide hij, „dat is alles wat ik nodig heb!"

Ten slotte won zijn koppige vasthoudendheid, misschien ook zijn duidelijke ernst of het licht, dat in zijn ogen glansde, wanneer hij zijn zaak bepleitte, het van de commissie. Men besloot hem aan een proef te onderwerpen. Bader won met vlag en wimpel en kreeg ten slotte aangeboden herbenoeming als officier en een baantje als taxi-vlieger: toestellen van fabriek naar vliegveld en van vliegveld naar terrein van actie overbrengen en dat soort karweitjes.

Het was niet goed genoeg voor hem. „Ik wil meedoen aan het eigenlijke spelletje", zeide hij, „geef me een gevechtskist en laat me vechten!"

Hij kreeg zijn zin. Hij had opnieuw zijn blauwe Air Force-uniform aan en droeg zijn vink weer op zijn linkerborst. Bader was de gelukkigste jongeman ter wereld. De Spitfire met 8 machinegeweren, waarin hij zijn weg door de wolken zocht, was zijn oogappel. Met zijn metalen benen op het voetenstuur vloog hij het toestel met al zijn vroegere bekwaamheid en hij maakte vlug promotie. Binnen zes maanden was hij commandant van de „Maple Leaf"-groep van de jonge Canadezen.

Waar Bader heenging, volgden zij. Er is geen man in zijn groep, die niet achter hem de poorten van de hel door zou vliegen, wanneer dat nodig was. Wanneer de Duitse luchtmacht een halve groep zou hebben bezeten met het enthousiasme en de vakbekwaamheid van Baders Canadezen zou Goebbels de microfoons er over aan flarden hebben geschreeuwd.

In Engeland zijn dat soort dingen een beetje anders. De Britse helden zijn merendeels anoniem. Hun daden — en welk een glorieuze, schitterende daden zijn het — worden alleen verteld in het koele proza van officiële bulletins.

Hier is een der verhalen over de wijze, waarop Baders groep werkte:

„Zij vlogen op 5000 meter hoogte boven het vredige landschap van Essex, toen zij op 1000 meter beneden hen een zwerm tweemotorige Duitse bommenwerpers in gesloten formatie zagen vliegen. Er waren tussen de zeventig en honderd toestellen in de formatie en ongeveer 300 meter boven hen vloog een andere zwerm, trapsgewijs geëchelonneerd, een door de Duitsers veel toegepaste methode, waarbij van vijf- tot zevenduizend meter hoogte de hemel wordt „bezet." Bader en zijn mannen waren alleen. Er waren geen andere Britse gevechtsvliegtuigen in zicht, maar zonder een seconde te aarzelen gooide hij zijn Hurricane linea recta in een duikvlucht op het hart van de formatie der Duitsers af. Achter zijn staart kwam de rest: een handjevol gevechtsvliegtuigen tegen meer dan honderd vijandelijke toestellen. Terwijl zij neersuisden braken de Duitsers hun formatie op, zich verspreidend als herfstblaren in de wind teneinde te ontkomen aan deze krakende furies. Waar even tevoren een keurige formatie had gevlogen was nu niets meer te zien dan een verwarde klus vliegtuigen. In die massa toestellen braken Bader en zijn mannen los. Iedere vlieger koos zich zijn eigen doel en naar rechts en naar links zwenkend, deelden zij ladingen gloeiend lood uit zoveel als zij konden. Drie Messerschmitts klommen steil omhoog toen zij ontdekten, dat Bader naar hen koers zette, maar als een bliksemstraal kreeg hij ze te pakken met drie seconden vuur. Het moordend effect van het vuur van Britse gevechtsvliegtuigen op korte afstand is ongeloofelijk. De hagel van kogels heeft dezelfde uitwerking als een kolossale cirkelzaag, het doel letterlijk aan stukke snijdend in de lucht.

Toen de laatste Messerschmitt aan flarden ging, zette Bader zijn Hurricane in een scherpe bocht en ging achter nummer 2 aan. De vlieger had geen lust een luchtgevecht aan te gaan, trok zijn stuurknuppel in zijn buik en duwde hem weer naar voren, wanhopig trachtend om door een serie krankzinnige bewegingen en onverwachte bochten zijn vervolger af te schudden.

Er was geen sprake van ontkomen. Opnieuw brulden de mitrailleurs in Baders vleugels en de stuurboordvleugel van den Duitser ging aan splinters, opnieuw een seconde vuur en er schoot een scherpe vlam uit het toestel, waarna het neertolde voor een spiraal van rook en vlammen uit.

Meer dan de helft der vijanden was gevlucht onmiddellijk nadat de Hurricanes tot de aanval waren overgegaan, maar nog altijd waren er heel wat meer Duitsers dan Engelsen in de lucht, zodat letterlijk ieder duel moest worden gestreden met één oog op de Duitsers die onverwacht terug konden keren en de Britten in de rug aanvallen.

Bader zelf werd bijna op deze manier gevangen.

Toen hij na de vernietiging van de tweede Messerschmitt wilde afzwaaien om een volgende prooi te zoeken, zag hij in zijn spiegeltje een ander toestel aankomen met de venijnige witte strepen aan de voorkant der vleugels, welke bewezen, dat de vlieger van dat toestel zijn mitrailleurs reeds in werking had.

Het was een dier ogenblikken, waarin een fractie van een seconde beslist over leven en dood. Op hetzelfde ogenblik dat hij den vijand zag, handelde Bader en zijn Hurricane slipte op zijn weg en tegelijk omhoog met een zodanige snelheid dat een normale vliegmachine er zijn vleugels bij zou hebben verspeeld. In twee seconden was de vijand afgeschud en Bader dook om zijn aanval in te zetten, maar de Duitser was alweer op weg naar Frankrijk en Bader had niet voldoende benzine om hem achterna te zetten..

Voor de tweede keer gingen zijn benen er aan.

Een paar maanden voordat Bader krijgsgevangen werd gemaakt weigerde zijn motor boven een vliegveld en Bader maakte een crash. Hij werd uit het wrak bevrijd en het bleek, dat alleen zijn aluminium benen meer dan erg verbogen waren.

Het beenloos wonder van de Raf grijnsde, terwijl hij op het gras zat naast zijn toestel en een mechaniciën de benen zorgvuldig weer model gaf...

„Het is maar goed, dat ik blikken benen heb", zeide hij „want nu ben ik in tien minuten klaar! Wanneer hier een andere vlieger in had gezeten, was je dood geweest of had een paar maanden op krukken moeten lopen..."

Twintig minuten later zat hij met een ander toestel in de lucht...

Bij een luchtgevecht boven Duitsland werd zijn toestel geraakt en Bader sprong er met een parachute uit.

Bij zijn neerkomen op Duits grondgebied werd een zijner benen ernstig beschadigd en zijn kameraden, die dat hadden waargenomen, besloten hem nieuwe benen te zenden: inderdaad speelden zij het klaar een ander stel aluminium benen bij den orthopaedist, die de Baders benen maakt, te krijgen en die werden per parachute afgeleverd in Duitsland.

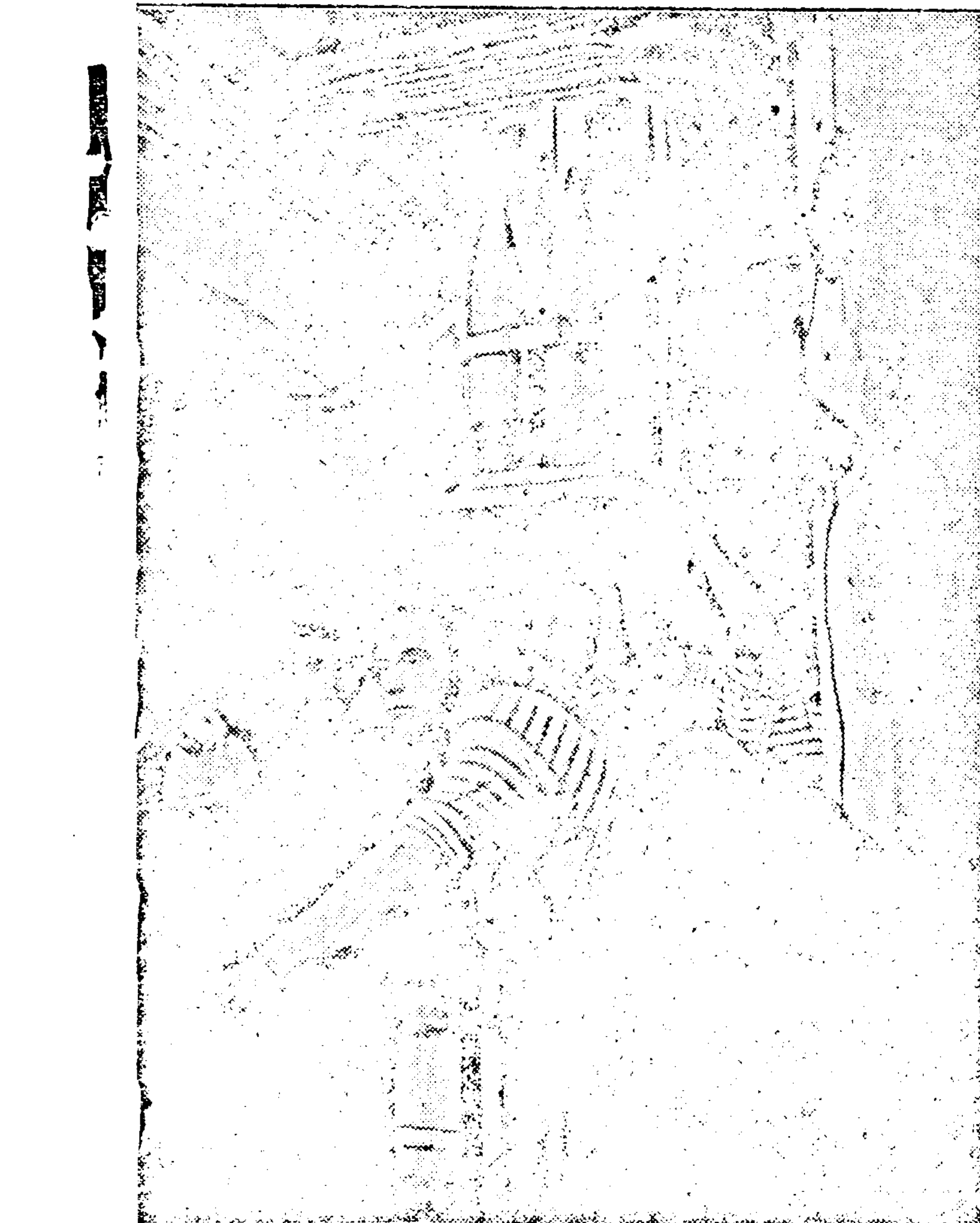
Zodra Bader ze een paar dagen had, deed hij een poging uit het krijgsgevangenkamp te ontkomen.

De Duitsers — doodsbenauwd voor het ontkomen uit krijgsgevangenschap van een van Engelands knapste vliegers — besloten toen dit voorgoed onmogelijk te maken en sindsien moet Bader, wanneer het licht wordt gedoofd, een van zijn benen inleveren.

Niemand zal echter verbaasd zijn, wanneer vandaag of morgen deze wonderman ergens op neutraal gebied te voorschijn komt... desnoods met één been ontsnapt! Want Bader kan ongeveer alles wat hij wil en weet dingen te bereiken, die anderen voor onmogelijk houden.

De koppige duivel, die allebei zijn benen verloor en toch officier-vlieger van de Engelse Luchtmacht is.

Bader is een der mensen, wier geest Engeland deze oorlog zal doen winnen!

De duikboot van de Vrije Fransen „Surcouf", de grootste in de wereld, speelt een voorname rol in de oorlogvoering. Franse matrozen ziet men hier bezig in het torpedo-ruim.

VEILIG VERKEER.

Het van rechts komend verkeer heeft nog steeds voorrang. Indien ge evenwel uit een onbelangrijke zijweg een drukkere weg wilt oprijden verdient het de voorkeur, ook aan het van links komende verkeer voorrang te verlenen.

ARUBA

VERJAARDAG PRINSESJE BEATRIX.

De plaatselijke Militair Commandant van Aruba, G. H. van der Spek, schrijft ons:

In verband met de verjaardag van Prinsesje Beatrix zal op Zaterdag 31 Januari 1942 een militaire mars worden gehouden.

Aanvang te Oranjestad 9.00 uur.

Route: Wilhelminastraat, Beatrixstraat, Klip, Wilhelminastraat, Kazernestraat, Nassaustraat, Verlengde Nassaustraat.

GOUVERNEUR WOUTERS OP ARUBA.

Hoezeer de belangen van Aruba Zijner Excellentie Gouverneur G. J. J. Wouters ter harte gaan, blijkt wel uit de talrijke besprekingen, die hij tijdens zijn verblijf aldaar houdt.

Des Vrijdags hield de Gouverneur een bespreking met het bestuur van de Kamer van Koophandel en later op de dag nog met den heer Henry Eman.

's Zaterdags werd de redacteur van de „Aruba Post" ontvangen en de Voedselvoorzienings-commissie. Ook voerde Zijne Excellentie besprekingen met Ir. Carel A. Willemse, den directeur van de Lands Radiodienst en met Overste, Willem A. van der Beek. Des avonds woonde Zijne Excellentie met Mevrouw en Mejuffrouw Wouters een muziekuitvoering bij, aangeboden door den heer Henry Eman.

Maandag werd er audiëntie verleend en gisteren bezocht de Gouverneur tezamen met den Inspecteur van het Onderwijs, dr. Wybojan Goslinga, de school op de Lago.

Heden zal de Gouverneur aanwezig zijn bij de beëdiging van een officier in het kamp te Savoneta.

BURGERLIJKE STAND.

Bevallen op Januari: 11 Maduro, Raquel Marina echtg. v. Martin, U. W. z; 13 Ruiz, Bertha Catalina z; 10 Violenus, Clotilda Lucilda z; 3 Ellis, Eloisa Yolanda d; 9 Flanders, Leonie Andrienne Irenee echtg. v. Emmanuel, C. T. d; 18 Croes, Johanna Maria echtg. v. Solognier, R. E. d; 7 Trotman, Victoria Maud echtg. v. Phillips, Ch. L. z; 10 Pers, Maria Sylvia echtg. v. Pom, A. P. z; 15 Tromp, Agnes Margareta echtg. v. Tromp, J. z; 7 Lambert, Ethel Virginia echtg. v. Flocker, S. G. z; 16 Biezen, Narcis echtg. v. Croes, Th. d; 16 Heyden, Joanna Veronica echtg. v. Figaroa, J. D. z; 16 Statie, Maria Pauline echtg. v. Dubero, L. d; 18 Vrolijk, Augustina echtg. v. Leo, F. z; 18 Goeloe, Paulina Luica echtg. v. Martinus, B. G. d; 18 Semerel, Susana Maria echtg. v. Tromp, B. F. z; 18 Loopstok, Guillermina echtg. v. Dijkhoff, M. z; 18 Wiersma, Ada Maria Elizabeth echtg. v. Patist, H. z; 20 Werleman, Catharina echtg. v. Werle[...] 17 Jansen, Eufracia echtg[...] H. B. z.

Overleden op Januari: Henri Louis Bernard e[...] Vries, A. A. 37 j.; 20 Ma[...] resita Inocencia 1 j.

Ondertrouwd op Januari: Andreas Johannes en Lee[...] Eugenie Emma; 15 Herd[...] Reginald en Sorg, Elizabeth[...] Harry Paul Jules en Echte[...] Gerardine Josefine; 19 Po[...] lius Irvin en Rogers, Joy D[...]

Getrouwd op Januari 15: [...] Pedra, Jose en Arendsz, J[...] Ogenio, Thomas Arcadias e[...] Antoinetta Romana.

EMMASTAD

SOCIETEIT „ASIENT[O]"

Dagschotels: Heden: K[...] geb. aard., doperwten. Mo[...] vis.

Agenda:

Wo. 28 Jan. 19.30 Comp. bi[...]
Do. 29 Jan. 20.30 Causerie [...] door Mr. Eduard Elias.
Vr. 30 Jan. 19.30 Comp. bi[...]
Za. 31 Jan. 21.00 Feestavo[nd] verjaardag H.K.H. Prinses [...]
Ma. 2 Febr. 20.00 Rep. T[...] „Emmastad".

WACHTDIENSTEN: Wo[...]

Telegram Afdeling: Hr. B[...] 353, L. Colignylaan 14.
Shipping & Supplies: Hr. [...] tel. 455, Hotel kamer 57.
Scheepvaart Afdeling: Hr. [...] 299, Nergopont 14.

Afhalen boekwerk: Het ind[...] stelde boekwerk „De Over[...] van Nederland" is thans aan[...] C.P.I.M. employees, maandge[...] Nederlandse contractarbeider[...] dertijd hiervoor hebben inge[...] kunnen het boekwerk op de [...] Personeel afhalen op Donderd[...] dag en Zaterdag as. tussen 16[...] uur. C.S.M.-employees kun[...] exemplaar op de Afdeling SA[...] de de kantooruren afhalen.

Wandelen: In verband met [...] van den heer E. Elias in de [...] Asiento wordt de wandeloef[...] Donderdag 29 Januari uitge[...] Donderdag 5 Februari as.

Tennis: Van de C.S.C. is e[...] diging ontvangen tot deelname[...] gemengd dubbel-wedstrijden[...] Dick Jr. beker. Onze leden, die[...] wensen deel te nemen, gelie[...] vóór Vrijdag as. op te geve[...] der leden van onze tennisco[...]

Biljartvereniging „Holland" [...] dag as. 30 Januari Bestuursverg[...] in de Sociëteit Groot Kwart[...] vang 20.30 uur.

SPORT - RUBRIE[K]

Officiële Mededelingen van „De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Van Zaterdag 24 en Zondag 25 Januari 1942.

R.C.A. 1 — S.U.B.T.-Transvaal — Gestaakt wegens regen.
R.C.A. 1 — Jong Holland 1 — 1—0 vóór R.C.A. 2—1.

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO NOBO

Zaterdag 31 Jan. 1942: vriends. wed.	Jong Holland 1 — Volharding
Zondag 1 Febr. 1942: A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Hercules 1 (Elfrink)
Zondag 1 Febr. 1942: Korfbalwedstrijd	
Zaterdag 7 Febr. 1942: Vriends. wed.	Transvaal 1 — S.U.B.T. 1
Zondag 8 Febr. 1942: Korfbalwedstrijd	
Zondag 8 Febr. 1942: vriends. wed.	D.S.C. — Arsenal
Maandag 9 Febr. 1942: A-Klasse (de resterende 30 minuten).	Jong Holland 1 — Hercules 1 (Ankoné)
Zondag 15 Febr. 1942: A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1 (Ankoné)
„ „ „ :Vriend. wedstr.	
Zondag 22 Febr. 1942: A-Klasse	Transvaal 1 — Hercules 1 (Elfrink)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 1 Febr. 1942: A-Klasse	Scherpenheuvel 1 — Jong Cura[çao] (Pengel)
Zondag 8 Febr. 1942: A-Klasse	Scherpenheuvel 1 — Volhardi[ng] (H. Rog)

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur precies, de met aangegeven wedstrijden beginnen om 14.15 uur precies.

De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur.

DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.

DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

AAN ALLE B-KLASSE SCHEIDSRECHTERS.

Met het oog op de vroeg invallende duisternis heeft het Bestuur be[sloten] alle B- en C-klasse wedstrijden, die aan de A-klasse wedstrijden vo[oraf] gaan, precies om 16.— uur te stoppen.

De heren scheidsrechters worden verzocht hieraan streng de han[d te] houden.

HET BESTU[UR]